

риса, и по негово-то желаніе, както и за да може да има подобрь успѣхъ проповѣдь-та имъ, въ бавяніе-то си тамъ нарядихъ славянскъ-тѣхъ Азбукъ, и прѣведохъ на Българскы по избранны-ты чтенія отъ Новыя-Завѣтъ, Паремейника, Псалтыря, Часослова, Служебника, Чинове-ты на Тайнства-та заедно съ Чина Погребенія и Октоиха на Св. Ив. Дамаскина. Съ тыя пособія отидохъ тѣ въ Моравіѣ, и изеднѣхъ нарядихъ тамъ Богослуженіе-то на Славянскый языкъ, отворихъ училища и хванѣхъ да учать народа на христовъ-тѣхъ вѣрѣ съ языка, кой-то разбирахъ добръ сичкы-ти. Моравци-ти радостно слушахъ христово-то ученіе, и папа Иванъ VIII-ый, безъ да глѣда на голѣмо-то заставаніе на Нѣмскы-ты епископы, кои-то ся мѣхяхъ да го въоръжатъ, както — и Моравскыя князь Святополка срѣщу просвѣтителы-ты имъ, посвятилъ Методія за Моравскыя Архиепископъ (Кириллъ вече бѣше умрѣлъ въ Римъ), и одобрилъ да ся върши Богослуженіе-го на Славянскыя языкъ. Новоурядена-та тамъ, съ три епископіи, архиепископія трябаше непосредственно да завыси отъ прѣстола на папъ-тѣхъ, нѣ Моравія скоро была завладѣна, и ся раздѣлила помежду Богемци-ты и Маджяры-ты, а слѣды-ты на тыя епископіи ся изгубихъ. Тогава папа-та ъхъ присъединилъ съ епархіѣ-тѣхъ на Пассавскыя Епископъ, а че послѣ — и съ Пражскъ-тѣхъ, чякъ до 1062 годинъ, кога-то ся основало ново епископско сѣдалище въ сѣщѣ пакъ Моравіѣ, у града Олмюцъ.

Изъ Моравіѣ христіанство-то прѣминѣло и въ Богеміѣ. Богемскый князь Боривой направилъ съѣзъ съ Моравскыя князь Святополка противъ Нѣмци-ты, а това го накарало да ся запознае и съ христіанство-то. Методій го кръстилъ заедно съ сичкѣ-тѣхъ му дружинѣ, и подъ негово ръководство заедно съ съпрѣжѣ-тѣхъ си Людмилъ много усърдно ся трудилъ за распространяваніе-то на Христовъ-тѣхъ черковъ между своя народъ, измежду срѣдѣ-тѣхъ на кого-то на край животъ ся теглилъ въ единъ монастырь. Тогава Богемци-ти ся раздѣлили на двѣ партіи: на Христианы и Язычници. Христиане-ти ся водили отъ внука му Св. Вѣнцеслава, а язычници-ти — отъ по-малкыя неговъ братъ Болеслава, кой-то убилъ брата си Вѣнцеслава, и захванѣлъ ревностно да треби христіаны-ты изъ земѣ-тѣхъ му; нѣ орѣжіе-то на Германскыя императоръ — Оттона I-ый го накарало да ги остави на мира. Въ царуваніе-то на Болеслава II-ый — благочестивый чякъ, Христіанство-то могло да възтържествува надъ тамошны-ты язычници, и въ Прагъ (973) съ дозволеніе-то на папъ-тѣхъ ся нарядило архиепископія, нѣ тя